

خارجی‌های آشنا و غریبه لیگ هجدهم

هجدهمین دوره مسابقات لیگ برتر فوتبال کشور در حالی از ۴ مرداد شروع می‌شود که از ۱۶ تیم حاضر در عرصه ۱۲ باشگاه با سرمربیان ایرانی پایه میدان می‌گذارند و چهار تیم دیگر از کادرهای فنی خارجی بهره می‌گیرند.

تیم‌هایی که در فصل پیش رو با سرمربیانی خارجی به میدان می‌آیند، سرخابی‌های پایتخت، قرمزهای تبریز و طلایی‌های آبادانی هستند. پرسپولیس را مثل تمامی فصل گذشته برانکو ایوانکوویچ کروات هدایت می‌کنند، برای دومین فصل متوالی سکانداری در جمع آبی‌های پایتخت با وینفرد شفر آلمانی است، تراکتور سازی به جان توشاک ولزی روی آورده است و صنعت نفت آبادان هم با هدایت پائولو سر جیوی پر تگالی به صحنه خواهد آمد.

رسم کهن

برای قرمزهای تبریزی رویکرد به مربیان خارجی به یک رسم کهن تبدیل شده است. از واسیلی گومبای رومانیایی که زمامداری‌اش در تبریز به ۳ دهه پیش برمی‌گردد و دو نوبت را در بر گرفت تا تونی اولیویرا پر تگالی که بسیار محبوب شد و سه بار در تراکتور به سر مربیگری رسید تا رطغرول ساغلام ترکیه‌ای که فقط نیم فصل دوم لیگ هجدهم را در تبریز گذراند، پیشینه محبوب‌ترین باشگاه آذربایجان شرقی سرشار از مربیان خارجی است که علم روز را به تبریز آورده و گاهی جام و مقامی هم کسب کرده‌اند اما در اکثر موارد دست خالی مانده‌اند و مثل مربیان وطن تراکتور را در اهم به هدف بزرگش

که همانا قهرمانی در لیگ است نرسانده‌اند. به واقع اگر کسب جام حذفی یا هدایت اولیویرا در چهار سال پیش بالاترین دستاورد یک مربی خارجی در تبریز بوده است، امیر قلعه‌نویی با رهنمون کردن تراکتوری‌ها به مقام نایب قهرمانی لیگ در ۵ سال پیش اولین موفقیت مهم را در این زمینه شامل حال تبریزی‌ها کرد و این چیزی بود که اولیویرا نیز سه فصل پیش تکرار کرد. پیش‌بینی حاصل کار جان توشاک در تبریز بسیار سخت است زیرا او برخلاف اولیویرا و گوجا (و همچون ساغلام در فصل گذشته) برای اولین بار است که لیگ ایران را تجربه می‌کند و به تبع آن کار برایش بسیار دشوار خواهد بود و پیشینه طولانی او در بریتانیا و به ویژه اسپانیا و نام پرطمطراق‌اش به تنهایی برای حل مشکلاتش در لیگ ایران کفایت نخواهد کرد.

برای برانکو فرق می‌کند

ماجرای برای برانکو که سه فصل کامل و

همچنین در دو ماه و نیم پایانی لیگ چهاردهم در پرسپولیس مربیگری کرده فرق می‌کند و او حالا همه زوایای فوتبال ایران را می‌شناسد و به لطف سابقه حدوداً ۷ ساله‌ای که در تیم ملی ایران ابتدا به عنوان دستیار اول میروسلو بلاژیویچ و سپس سرمربی آن تیم داشت با مناسبات و نیازهای موجود به خوبی آشناست و با این که پرسپولیس چند جداشده عمده و تاثیرگذار مثل محسن مسلمان و فرشاد احمدزاده داشته و همچنان از حق خریدهای تازه محروم است، می‌تواند بیشترین مهره را از کمترین شرایط موجود بگیرد.

رودررو با انتقال‌ها

چنین وضعی ابعاد بسیار کمتر برای وینفرد شفر از استقلال هم صدق می‌کند و چون او از هفته نهم لیگ هجدهم زمامدار این تیم شد و آبی‌ها را از اواخر جدول رده‌بندی لیگ برتر تا

رتبه سومی آن ارتقا بخشید و استقلال را قهرمان جام حذفی هم کرد، مربی‌ای نشان می‌دهد که آبی‌ها می‌توانند روی او برای لیگ هجدهم نیز تمام و کمال حساب کنند. شفر ۶۹ ساله هم با مشکل تمدید نشدن قرارداد تعدادی از مهره‌های کلیدی تیمش در روزهای اخیر و تاخیر افتادن‌های مکرر در این زمینه و احتمال کوچ آنها به لیگ‌های خارجی مواجه بوده و چون امثال امید ابراهیمی، سرور جباروف و البته تیم نیز در این چرخه حضور دارند این موضوع و معضل را اصلاح می‌توان کوچک شمرد. با این حال حوادث فصل پیش و نوع اشرف شفر بر مسایل مختلف و شکل ساماندهی تیمش به گونه‌ای بود که نشان داد این مربی مسن اما همچنان کارآمد آلمانی برای این انتقال‌های احتمالی و تبعات آن نیز برنامه‌هایی دارد و آماده تسلیم شدن نیست.

آبادان مثل تبریز

شرایط پائولو سر جیوی پر تگالی در صنعت نفت مثل موردی است که در مورد جان توشاک در تبریز بر شمریم. نفتی‌های آبادان هم البته سابقه کار با مربیان خارجی و منجمله پر تگالی و همچنین برزیلی را در گذشته دور و نزدیک دارند و اصولاً شعار «آبادان - برز - بلت» از همان ریشه و سبک و مدل مشابهی می‌آید که در فوتبال آبادان و کشورهای فوق می‌توان سراغ کرد و از فرهنگ‌های ورزشی‌ای نشأت می‌گیرد که سنخیت‌های رفتاری و فرهنگی آشکاری با یکدیگر دارند. با این حال این آشنایی و همسویی قدیمی نیز سندی بر توفیق سر جیو در اولین مرتبه حضورش در فوتبال ایران و استان خوزستان نیست و صبر اندک مردم شریف و شایسته فوتبال جنوب برای ثبت نتایج مثبت و مهلت کمی که به مربیان منتخب برای این مهم می‌دهند (و مشابه آن در تبریز هم برقرار است) کار سر جیو را در آبادان به اندازه کار توشاک در تبریز سخت می‌کند و آنها اصلاً از مصنوعیتی برخوردار نیستند که برانکو و شفر در تهران برای خود فراهم آورده‌اند. این بازی ویژه‌ای است که شاید عاقبت خوشی برای آنها نداشته باشد

